

191

ZARZĄDZENIE Nr 49 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 30 czerwca 1973 r.

w sprawie udzielania urlopów szkoleniowych słuchaczom wieczorowych uniwersytetów marksizmu-leninizmu.

W celu umożliwienia pracownikom podnoszenia poziomu wiedzy zarządza się, co następuje:

§ 1. Pracownikowi uspołecznionego zakładu pracy, słuchaczowi wieczorowego uniwersytetu marksizmu-leninizmu przy Komitecie wojewódzkim Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, przysługuje płatny urlop szkoleniowy w wymiarze 6 dni roboczych w ciągu roku na przygotowanie się i przystąpienie do egzaminów.

§ 2. Przy udzielaniu urlopu szkoleniowego, o którym mowa w § 1, stosuje się odpowiednio przepisy § 3, § 4 ust. 1, § 10, § 13 i § 15 uchwały nr 64 Rady Ministrów z dnia 23 marca 1973 r. w sprawie zasad kierowania pracownikami uspołecznionymi zakładów pracy do szkół

dla pracujących i na studia dla pracujących w szkołach wyższych oraz w sprawie ulg i świadczeń przysługujących tym pracownikom od zakładów pracy (Monitor Polski Nr 18, poz. 111).

§ 3. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym i społecznym stosowanie zasad określonych w zarządzeniu.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1973 r., z tym że przepis § 1 ma zastosowanie także do osób, które jako słuchacze wieczorowego uniwersytetu marksizmu-leninizmu w roku szkolnym 1972/73 przystępują do egzaminów przed dniem 1 września 1973 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

192

ZARZĄDZENIE Nr 51 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 5 lipca 1973 r.

w sprawie kierowania żołnierzy zwolnionych z zawodowej służby wojskowej do pracy lub do pełnienia funkcji związanych z obronnością kraju.

W celu zapewnienia właściwego wykorzystania umiejętności i kwalifikacji żołnierzy zwolnionych z zawodowej służby wojskowej na podstawie art. 60 ust. 2 i art. 61 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 1970 r. Nr 16, poz. 134 i z 1972 r. Nr 53, poz. 341 i 342) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Żołnierzy zwolnionych z zawodowej służby wojskowej, zwanych dalej „żołnierzami”, kieruje się na ich wniosek lub za ich zgodą do pracy w jednostkach gospodarki uspołecznionej, w organach administracji państwowej, w szkolnictwie i innych instytucjach państwowych oraz w organizacjach społecznych, zwanych dalej „zakładami pracy”, przede wszystkim na stanowiska pracy związane z obronnością kraju, a w razie braku tych stanowisk — na inne stanowiska pracy.

2. Żołnierze, którzy nie ubiegają się o zatrudnienie, mogą być kierowani za ich zgodą do pełnienia funkcji związanych z obronnością kraju.

3. Rodzaje stanowisk i funkcji związanych z obronnością kraju, na które kieruje się przede wszystkim żołnierzy zwolnionych z zawodowej służby wojskowej, określa wykaz stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 2. 1. Organy zatrudnienia prezydium rad narodowych kierują żołnierzy do pracy we współdziałaniu z powiatowymi (miejskimi, dzielnicowymi) sztabami wojsko-

wymi, zwanymi dalej „powiatowymi sztabami wojskowymi”.

2. Kierownicy wydziałów zatrudnienia prezydium wojewódzkich rad narodowych w porozumieniu z szefami wojewódzkich sztabów wojskowych (Sztabu Wojskowego m. st. Warszawy) powierzają w podległych im komórkach, w miarę możliwości, wykonywanie całokształtu prac związanych z zatrudnianiem żołnierzy pracownikowi będącemu żołnierzem rezerwy.

§ 3. 1. Żołnierzy należy kierować na stanowiska pracy lub do pełnienia funkcji odpowiadających pod względem samodzielności i odpowiedzialności posiadanym przez tych żołnierzy kwalifikacjom. Stanowisko pracy proponowane żołnierzowi powinno także zapewniać mu w miarę możliwości wynagrodzenie zbliżone do wysokości uposażenia pobieranego ostatnio w wojsku.

2. Zatrudnienie żołnierzy na stanowiskach, na które zostali skierowani, następuje na zasadach ogólnych, z uwzględnieniem warunków określonych w taryfikacjach kwalifikacyjnych obowiązujących w danym zakładzie pracy.

§ 4. 1. Żołnierzy należy kierować do pracy w miejscu ich zamieszkania lub w miejscowości pobliskiej, jeżeli do miejsca pracy istnieje dogodny dojazd publicznymi środkami komunikacji.

2. Za zgodą żołnierza można skierować go do pracy również w innej miejscowości niż określona w ust. 1, zapewniając mu pomoc w uzyskaniu lokalu mieszkalnego w tej miejscowości.

Rozdział 2

Kierowanie żołnierzy do pracy lub do pełnienia funkcji związanych z obronnością kraju.

§ 5. 1. Żołnierze ubiegający się o skierowanie do pracy na stanowiskach związanych z obronnością kraju lub do pełnienia takich funkcji składają wnioski w powiatowym sztabie wojskowym właściwym według miejsca ich zamieszkania.

2. W razie zgłoszenia przez żołnierza wniosku o skierowanie do pracy na stanowisko związane z obronnością kraju lub wyrażenia przez niego zgody na propozycję objęcia takiego stanowiska szef powiatowego sztabu wojskowego — uwzględniając charakter posiadanych przez żołnierza kwalifikacji i wymagania związane z konkretnym stanowiskiem — przesyła wniosek do organu zatrudnienia. Wnioski dotyczące zatrudnienia w zakładach pracy, które są uprawnione do przyjmowania pracowników bez zgody organu zatrudnienia, powiatowy sztab wojskowy przesyła bezpośrednio do tych zakładów po uprzednim uzgodnieniu kandydatury z kierownictwem zakładu.

3. Wniosek żołnierza o skierowanie go do pracy na stanowisko związane z obronnością kraju, przekazany przez powiatowy sztab wojskowy organowi zatrudnienia lub zakładowi pracy, nie może być załatwiony odmownie, jeżeli stanowisko takie jest wolne, a kwalifikacje wnioskodawcy odpowiadają warunkom zatrudnienia na tym stanowisku.

4. Wniosek o zatrudnienie żołnierza na stanowisku nauczyciela przysposobienia obronnego lub na stanowisku pracownika nadzoru pedagogicznego w zakresie przysposobienia obronnego w szkołach oraz termin podjęcia przez niego pracy szef sztabu wojskowego uzgadnia z właściwym kuratorem okręgu szkolnego.

§ 6. W razie braku wolnych stanowisk pracy związanych z obronnością kraju powiatowy sztab wojskowy informuje o tym zainteresowanego żołnierza i za jego zgodą przekazuje wniosek do organu zatrudnienia w celu skierowania tego żołnierza w trybie określonym w rozdziale 3 do pracy na innym stanowisku.

§ 7. Wniosek o skierowanie do pełnienia funkcji związanych z obronnością kraju powiatowy sztab wojskowy realizuje we własnym zakresie albo kieruje żołnierza do organizacji (stowarzyszenia), której statut przewiduje działalność w zakresie obronności kraju lub uprawianie dziedzin sportu mających znaczenie obronne.

§ 8. Zaleca się organizacjom społecznym powierzać żołnierzom kierowanym przez powiatowy sztab wojskowy pełnienia funkcji określonych w wykazie.

Rozdział 3

Kierowanie żołnierzy do pracy na stanowiskach nie związanych z obronnością kraju.

§ 9. Żołnierze, którzy ubiegają się o zatrudnienie na stanowiskach nie związanych z obronnością kraju, składają w powiatowym sztabie wojskowym wnioski o zatrudnienie, które szef powiatowego sztabu wojskowego przekazuje do organu zatrudnienia.

§ 10. 1. Jeżeli żołnierz odmawia podjęcia pracy ze względu na to, że proponowana praca nie odpowiada jego kwalifikacjom albo z innych uzasadnionych przyczyn (np. zdrowotnych, z powodu znacznej odległości od miejsca

zamieszkania), powiadamia o tym organ zatrudnienia i powiatowy sztab wojskowy.

2. W razie uznania podanych przyczyn za uzasadnione organ zatrudnienia w porozumieniu z powiatowym sztabem wojskowym kieruje żołnierza do innej pracy odpowiadającej jego kwalifikacjom.

3. Jeżeli żołnierz bez uzasadnionych przyczyn odmówił podjęcia pracy, do której został skierowany, organ zatrudnienia po uzgodnieniu z powiatowym sztabem wojskowym kieruje go do pracy na zasadach ogólnych.

§ 11. Żołnierzom, którzy znajdą pracę bez pośrednictwa organu zatrudnienia i zgłoszą się do tego organu o wydanie skierowania, organ zatrudnienia jest obowiązany wydać odpowiednie skierowanie.

§ 12. 1. W razie istnienia przeszkody w skierowaniu żołnierza do pracy w ciągu jednego miesiąca od dnia otrzymania wniosku o zatrudnienie organ zatrudnienia po uprzednim przedstawieniu sprawy przewodniczącemu prezydium rady narodowej jest obowiązany zawiadomić pisemnie powiatowy sztab wojskowy o niemożności skierowania żołnierza do pracy.

2. O niemożności skierowania żołnierza do pracy odpowiadającej jego kwalifikacjom lub o odmowie podjęcia pracy powiatowy sztab wojskowy powiadamia wojewódzki sztab wojskowy (Sztab Wojskowy m. st. Warszawy).

3. Zawiadomienia, o których mowa w ust. 1 i 2, nie zwalniają organów zatrudnienia oraz powiatowych i wojewódzkich sztabów wojskowych (Sztabu Wojskowego m. st. Warszawy) od obowiązku skierowania żołnierza do pracy w najbliższym okresie albo przesłania wniosku za jego zgodą do nadrzędnego organu zatrudnienia, który może mu zaproponować odpowiednią pracę.

§ 13. Przy kierowaniu żołnierzy do pracy organy zatrudnienia powinny stosować formę bezpośredniego porozumienia się z zakładami pracy, które dysponują wolnymi stanowiskami.

Rozdział 4

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 14. 1. W razie rozwiązania stosunku pracy z żołnierzem, który otrzymuje częściową emeryturę wojskową i zamierza nadal pracować, żołnierza tego kieruje się do pracy w trybie określonym w zarządzeniu.

2. Wniosek o skierowanie do pracy powinien być zgłoszony do powiatowego sztabu wojskowego nie później niż w ciągu 30 dni od dnia rozwiązania stosunku pracy, a jeżeli rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło z powodu przedłużającej się choroby lub usprawiedliwionej nieobecności w pracy z innych przyczyn — w ciągu 30 dni od dnia ustania przyczyny, która spowodowała rozwiązanie stosunku pracy.

3. Prawo ponownego skierowania do pracy w trybie określonym w zarządzeniu nie przysługuje w razie rozwiązania z żołnierzem stosunku pracy bez wypowiedzenia z jego winy.

§ 15. Żołnierze zwolnieni z zawodowej służby wojskowej przed dniem wejścia w życie zarządzenia, zatrudnieni na stanowiskach pracy nie związanych z obronnością kraju, mogą złożyć wniosek o skierowanie w trybie niniejszego zarządzenia do pracy lub do pełnienia funkcji na stanowiskach związanych z obronnością kraju.

§ 16. Do żołnierzy, którym przysługuje pełna emerytura wojskowa albo którzy ukończyli 55 lat życia (kobiety — 50 lat), przepisy zarządzenia stosuje się w miarę istniejących możliwości.

§ 17. Traci moc zarządzenie nr 34 Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 kwietnia 1964 r. w sprawie zasad i try-

bu kierowania do pracy żołnierzy zwolnionych z wojskowej służby zawodowej (Monitor Polski Nr 28, poz. 125).

§ 18. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1973 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

Załącznik do zarządzenia nr 51
Prezesa Rady Ministrów z dnia
5 lipca 1973 r. (poz. 192).

WYKAZ

rodzajów stanowisk pracy i funkcji związanych z obronnością kraju.

1. W komitetach obrony — stanowiska pracy i funkcje związane z działalnością na rzecz tych komitetów.
2. W organach administracji państwowej, instytucjach państwowych i innych uspołecznionych zakładach pracy:
 - a) stanowiska pracowników cywilnych w departamentach, biurach i innych komórkach wojskowych,
 - b) stanowiska pracy do spraw obronnych oraz inne stanowiska związane z działalnością na rzecz obronności uznane za takie przez właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego),
 - c) stanowiska nauczycieli akademickich i pracowników administracyjnych w studiach wojskowych szkół wyższych,
 - d) stanowiska nauczycieli przysposobienia obronnego w szkołach,
 - e) stanowiska pracy w zakresie nadzoru pedagogicznego nad nauczaniem przysposobienia obronnego w szkołach.
3. W resortach obrony narodowej i spraw wewnętrznych — stanowiska przewidziane dla pracowników cywilnych.
4. Stanowiska pracy w Urzędzie do Spraw Kombatantów i w podległych jednostkach.
5. W resorcie handlu wewnętrznego i usług — stanowiska pracy w Wojskowej Centrali Handlowej i w podległych jednostkach.
6. W resorcie komunikacji — stanowiska pracy w Centralnym Zarządzie Lotnictwa Cywilnego i w podległych jednostkach.
7. W resorcie handlu zagranicznego — stanowiska pracy w Głównym Urzędzie Ceł i w podległych jednostkach oraz w Przedsiębiorstwie Handlu Zagranicznego „Marko”.
8. W Ośrodku Badawczo-Rozwojowym Systemu Państwowej Informacji Statystycznej Głównego Urzędu Statystycznego — stanowiska pracy głównego specjalisty i starszego projektanta związane z działalnością na rzecz obronności kraju.
9. Stanowiska pracy w Centralnym Kolportażu Wojskowym i ekspozyturach terenowych.
10. Funkcje obrońców wojskowych w sądach wojskowych.
11. W prezydiach rad narodowych stanowiska pracowników urzędów (wydziałów) spraw wewnętrznych prowadzących sprawy wojskowe i ochrony tajemnicy.
12. W formacjach samoobrony:
 - a) stanowiska i funkcje w zakładowych i terenowych komendach samoobrony,
 - b) stanowiska i funkcje w zakładowych, terenowych i specjalistycznych oddziałach samoobrony,
 - c) funkcje dowódcze i instruktorskie w zakładowych, terenowych i specjalistycznych oddziałach samoobrony.
13. Funkcje instruktorskie w systemie powszechnej samoobrony ludności.
14. Stanowiska pracy i funkcje:
 - a) w niżej wymienionych organizacjach (stowarzyszeniach), których statuty przewidują działalność w zakresie przysposobienia obronnego lub na rzecz obronności kraju:
 - Towarzystwo Wiedzy Wojskowo-Obronnej,
 - Liga Obrony Kraju,
 - Polski Czerwony Krzyż,
 - Aeroklub PRL,
 - Związek Harcerstwa Polskiego,
 - Polski Związek Krótkofalowców,
 - Polski Związek Motorowy (automobilklub),
 - Ochotnicza Rezerwa Milicji Obywatelskiej,
 - Związek Ochotniczych Straży Pożarnych,
 - b) w organizacjach (zrzeszeniach, klubach), których statuty przewidują uprawianie niżej wymienionych dziedzin sportu mających znaczenie obronne:
 - alpinizm,
 - biathlon,
 - dźudo,
 - narciarstwo,
 - pięciobój nowoczesny,
 - pletwonurkowanie,
 - pływanie,
 - sporty lotnicze,
 - sport motorowy (motorowodny),
 - strzelectwo,
 - szermierka,
 - żeglarstwo.
15. Stanowiska pracy i funkcje w organach:
 - a) Związku Bojowników o Wolność i Demokrację,
 - b) Związku Inwalidów Wojennych PRL,
 - c) Związku Ociemniałych Żołnierzy PRL.